

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2902/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Кашић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1112/21 од 13.10.2021. године, у седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1112/21 од 13.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1112/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 277/20 од 21.05.2021. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење о извршењу јавног извршитеља И.Ивк 619/19 од 20.01.2020.године, у обавезујућем делу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име дуга за утрошак електричне енергије исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.522,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1112/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила

да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члан 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за наплату дуга за утрошену електричну енергију у укупном износу од 7.218,99 динара, од лица које је евидентирано код тужиоца као корисник ЕД броја, одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а питање пасивне легитимације довољно је расправљено у судској пракси, па не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Због тога, позивање на другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужене не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 25.02.2020. године, вредност предмета спора је 7.218,99 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић